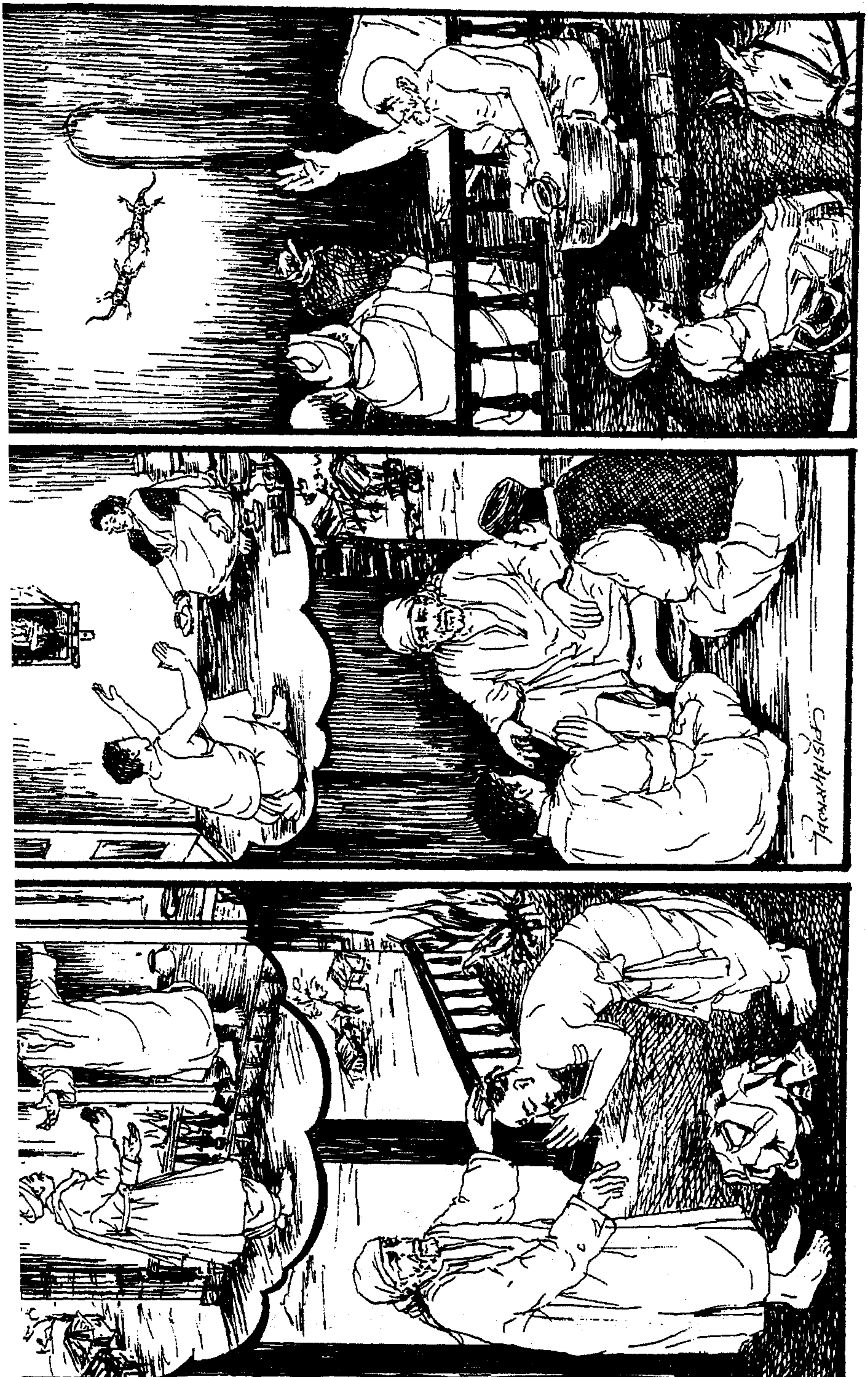

॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಹದಿನೈದು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಯಾರ ಅಗಾಧ ಪುಣ್ಯವು ಫಲಿಸುವುದು । ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಾಯಿ ದರ್ಶನ ಲಭಿಸುವುದು ।
ತ್ರಿವಿಧ ತಾಪಗಳವನ ಬಾಧಿಸುವದು । ಪರಮಾರ್ಥದ ಸಾಧನ ಸಾಧಿಸುವದು ॥ 1

ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಕೃಪೆ ಮಾಡುವದು । ನಿಜಗುರು ಚಿಂತನವಮಾಡಿ ಕ್ಷಣವೊಂದು ।
ಕಥೆಯತ್ತ ಸಾದರ ಮನಒಯ್ದು । ಇತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು ॥ 2

ನೀವೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿರುವಿರಿ ನಮಗೆ । ಈ ವ್ಯರ್ಥ ಪರಿಶ್ರಮವೇಕೆ ನಿಮಗೆ ।
ದಯಮಾಡಿ ಎನ್ನದಿರಿ ಹಾಗೆ । ಉಪಮೆಯು ನಿಮಗೆ ಸಾಗರದು ಸರಿದೊಪ್ಪವುದು ॥3

ಸಾಗರವು ಅಪರಂಪಾರ ತುಂಬಿರುವುದು । ಆದರೂ ಹರಿದು ಬಂದ ನದಿಗಳ ಹಿಂದಿರುಗಿಸದು ।
ಮೋಡಗಳು ಧಾರಾಕಾರ ಮಳೆ ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದು । ಅವುಗಳಿಗೂ ಇಂಬು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ॥ 4

ಹಾಗೆ ನೀವು ಸಜ್ಜನ ಶ್ರೋತೃಗಳು । ಇಚ್ಛಿಸುವೆ ಮುಳುಗಲು ನಿಮ್ಮೊಳು ।
ಬಿನ್ನಹವಿದು ನಿರಾಕರಿಸದಿರಲು । ದೀನರ ದೂರಿರಿಸುವುದು ತರವಲ್ಲ ॥ 5

ಗಂಗೆಯ ನಿರ್ಮಲ ಜಲ ಹರಿದು ಬರಲಿ । ಇಲ್ಲವೇ ಊರೊಳಗಿನ ತೊರೆ ಹಳ್ಳಗಳ ನೀರು ಬರಲಿ ।
ಎರಡಕ್ಕೂ ಸ್ಥಳವಿಹುದು ಸಾಗರದಲ್ಲಿ । ಸಂಗಮದಲಿ ಗಲಿಬಿಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ॥ 6

ಅದಕಾಗಿ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ನಿಮ್ಮ ಮನದಲ್ಲಿ । ಆಸ್ಥೆ ಇರುವುದು ಸಂತ ಕಥಾ ಶ್ರವಣದಲ್ಲಿ ।
ಕೃಪೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನತ್ತ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ । ಅದು ತಾನೇ ಸಫಲವಾಗುವದು ॥ 7

ನಿಧಾನಿಸಿ ಶ್ರದ್ಧಾಯುಕ್ತರಾಗಿ । ಈ ಕಥಾಮೃತವ ಸೇವಿಸಲಾಗಿ ।
ಪ್ರೇಮಯುತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ । ಶ್ರೋತೃಗಳು ಕೃತ ಕೃತ್ಯರಾಗುವರು ॥ 8

ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಹಜ ಪರಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿ । ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿ ।
ಭಾವಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸುಖಶಾಂತಿ । ನಿಜ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ॥ 9

ಗುರುಮುಖದ ಸವಿಕಥೆಗಳು । ಕೇಳಲು ಕಳೆವವು ಭವಭಯದ ವ್ಯಥೆಗಳು ।
ಆನಂದ ಮೂಡೀತು ಶ್ರೋತೃಗಳ ಚಿತ್ತದೊಳು । ನಿಜಾತ್ಮತೆಯು ತಾನೇ ಪ್ರಕಟವಾದೀತು ॥ 10

ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲಿ ನಿರೂಪಣೆ ಇರುವದು । ಪ್ರೇಮಳ ಭಕ್ತನು ಸಾಯಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವದು ।
ಸಾಯಿಯು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ದರ್ಶನ ವೀಯುವದು । ಇದೆಲ್ಲ ನಡೆದುದು ಹೇಗೆಂದು ॥ 11

ಅದೇ ಹಾಲುಣಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿರಲು । ಮತ್ತೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಬೆಕ್ಕು ತಿರುಗಿ ಬರಲು ।
ಆದರೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮರಿಗಳು । ಹಾಲು ಕುಡಿಯಲು ಧಾವಿಸುವವು ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥ 12

ಬೇಸತ್ತು ತಾಯಿ ಎನುವದು ಗುರುಗುರು । ಕ್ಷಣ ಒಂದು ಮರಿಗಳು ಹೆದರಿದರೂ ।
ತಾಯಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಂತಳಾಗಿ ಕುಳಿತರೂ । ಸಾಕು ಮರಿಗಳು ಓಡಿ ಬರುವವು ಕುಡಿಯಲು ॥ 13

ಚೀಪುತ್ತ ಹಾಯುತ್ತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ । ತಾಯಿ ತೊರೆ ಬಿಡುವದು ಅದರಿಂದ ।
ಬಿಟ್ಟು ಗುರ್ ಗುರ್ ಎನ್ನುವದ । ಸಂತಸದಿ ಹೊರಳುವದು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ॥ 14

ಮಮತೆ ತುಂಬಿ ಬೇಸರ ಕಳೆದು । ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಮರಿಯ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ।
ಆಟವಾಡುತ್ತ ಮೈ ನೆಕ್ಕುವದು । ಅದೆಂಥ ಸಂಭ್ರಮ ನೋಡಲು ॥ 15

ತೀಕ್ಷ್ಣ ನಖಪ್ರಹಾರವು ಮಕ್ಕಳದು । ಅದರಿಂದ ಉದರವು ವಿದಾರಿಸುವದು ।
ಅದರಿಂದ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವದು । ಹಾಲು ಹರಿಯುವದು ಧಾರೆಯಾಗಿ ॥ 16

ಆ ಮಕ್ಕಳ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿ । ಅದರಿಂದ ತಾಯಿಗೆ ದುಗ್ಧೋತ್ಪತ್ತಿ ।
ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ಸಾಯಿಪದಾಸಕ್ತಿ । ಸಾಯಿಯ ಚಿತ್ತವು ದ್ರವಿಸುವದು ॥ 17

ಒಮ್ಮೆ ಹರಿಭಕ್ತಿ ಪರಾಯಣರಾದ । ಸುಶ್ರಾವ್ಯ ಕೀರ್ತನವ ಆ ದಾಸಗಣೂರಿಂದ ।
ಕೌಪೀನೇಶ್ವರನ ಸನ್ನಿಧ । ಠಾಣೆಯ ಜನರು ಮಾಡಿಸಿದರು ॥ 18

ಶಿಷ್ಟರಿಂದಾಗಲು ಆಗ್ರಹ । ದಾಸಗಣೂ ಮಾಡುವರು ಕಥಾನುಗ್ರಹ ।
ಒಂದು ಕಾಸಿನದೂ ಇರದೆ ಪರಿಗ್ರಹ । ಅಥವಾ ದುರಾಗ್ರಹವಿಲ್ಲದೇ ॥ 19

ಕೀರ್ತನೆಗೆ ಖರ್ಚಿಲ್ಲ ಕವಡಿಯದು । ಬರಿಮೈಯಲಿ ತಲೆಗೆ ಪಗಡಿ ಇರದು ।
ಸಾದಾ ಪಂಚೆಯ ಉಡುವದು । ಶ್ರೋತೃಗಳ ಗದ್ದಲ ತುಂಬುತ್ತಿತ್ತು ॥ 20

ಈ ಉಡುಪಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆದ ಕಥೆಯನ್ನು । ಕೇಳಲು ವಿನೋದವಾಗಿರುವದನ್ನು ।
ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತರಾಗಿ ಕೇಳಿರಿನ್ನು । ಬಾಬಾರ ಆಶ್ಚರ್ಯತೆಯನು ನೋಡಿ ॥ 21

ಒಮ್ಮೆ ಶಿರಡಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ । ದಾಸಗಣೂರ ಹರಿಕೀರ್ತನೆ ಇರುತಲಿ ।
ಮೈಯಲಿ ಅಂಗಿ ಹೆಗಲಿಗೆ ಮೇಲುದ ಫೇಟ ತಲೆಯಲಿ । ಇಟ್ಟು ಈ ವೇಷದಲಿ ನಡೆದರು ॥ 22

ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಾನುಸಾರವಾಗಿ । ಬಾಬಾರ ವಂದಿಸಲು ಹೋಗಲಾಗಿ ।
ಬಾಬಾರು ಚಿಮ್ಮಿಸುತ ನಗೆ । ಎಂದರು ಮದುಮಗನಂತಲಂಕರಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವೆಯಲ್ಲ ॥23

'ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿರುವದೆಲ್ಲಿಗೆ' । ಬಾಬಾ ಕೇಳಲಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ।
'ಹೊರಟಿಹೆ ನಾ ಹರಿಕಥೆಗೆ' । ದಾಸಗಣೂ ನುಡಿದರು ॥ 24

ಬಾಬಾ ನುಡಿದರು ಅದಕೆ । 'ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಉಡುಪು ಧರಿಸುವುದೇಕೆ ।
ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟುದೇಕೆ । ನನಗಂತೂ ಇದಾವುದೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ'॥ 25

ತೆಗೆ ಅವನೆಲ್ಲ ನನ್ನೆದುರಿನಲ್ಲೇ । ಸುಮ್ಮನೇ ಏಕೆ ಈ ಭಾರ ಮೈ ಮೇಲೆ ।
ತೆಗೆದಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟರು ಚರಣಗಳ ಮೇಲೆ । ಬಾಬಾರ ಆಜ್ಞೆಯನು ಅನುಸರಿಸಿ ॥ 26

ಅಂದಿನಿಂದ ಬರಿಮೈಯಲಿ । ಕೈಯಲಿ ತಾಳ ಮಾಲೆ ಕೊರಳಲಿ ।
ಇಷ್ಟೇ ಇರುವದು ಕೀರ್ತನ ಸಮಯದಲಿ । ಉಡುಪು ದಾಸಗಣೂರದು ॥ 27

ಈ ರೀತಿ ಇದ್ದರೂ ಜನವಿರುದ್ಧ । ಆದರೂ ಅದರ ತಳಪಾಯ ಶುದ್ಧ ।
ಪ್ರಬುದ್ಧರಲಿಯೂ ಇದ್ದ ಪ್ರಬುದ್ಧ । ಆ ನಾರದರದೇ ಈ ಮಾರ್ಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ॥ 28

ಮೂಲ ಪುರುಷರೇ ಇದಕೆ ನಾರದರು । ಅಲ್ಲಿಂದ ಅನೇಕ ಹರಿದಾಸರಾದರು ।
ಅತಃಶುದ್ಧಿಯ ಧ್ಯೇಯದ ಅವರು । ಹೊರಆಂಡಬರವನೊಲ್ಲರು ॥ 29

ಅಧೋಭಾಗವು ವಸ್ತ್ರಾಚ್ಛಾದಿತ । ತಾಳ ವೀಣೆಗಳ ಬಾರಿಸುತ ।
ಮುಖದಲಿ ಹರಿನಾಮವ ಗರ್ಜಿಸುತ । ಇರುವ ಮೂರ್ತಿ ನಾರದರದು ॥ 30

ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರ ಕೃಪೆ ಪಡೆದು । ತಾವೇ ಸಂತರ ಕಥೆ ಬರೆದು ।
ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡುವದು । ಅದರಿಂದ ಖ್ಯಾತಿಯ ಪಡೆದರು ॥ 31

ರುಚಿಯನು ಸಾಯಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ । ದಾಸಗಣೂರೇ ಬೆಳೆಸಿದರು ನಿಜದಲಿ ।
ತುಂಬಿದರು ಸಾಯಿ ಪ್ರೇಮ ರಸದಲಿ । ಸ್ವಾನಂದದ ಸಾಗರವ ॥ 32

ಭಕ್ತ ಶಿರೋಮಣಿ ಚಾಂದೋರಕರ । ಅವರದೂ ಇರುವದು ಅತ್ಯಂತ ಉಪಕಾರ ।
ಸಾಯಿ ಚರಣ ಭಕ್ತಿಯ ವಿಸ್ತಾರ । ವಾಗಲು ಮೂಲಕಾರಣರೂ ಅವರೇ ॥ 33

ದಾಸಗಣೂರ ಈ ಕಡೆಗೆ ಆಗಮನ । ಮಾತ್ರಕೆ ಚಾಂದೋರಕರರೇ ಕಾರಣ ।
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೀರ್ತನ । ಸಾಯಿಯ ಭಜನೆ ನಡೆಯಿತು ॥ 34

ಪುಣೆನಗರ ಸೋಲಾಪುರ ಪ್ರಾಂತಗಳಲಿ । ಮಹಾರಾಜರ ಖ್ಯಾತಿ ಮೊದಲೇ ಇತ್ತಲ್ಲಿ ।
ಆದರೆ ಈ ಕೊಂಕಣದ ಜನರಲ್ಲಿ । ಇವರಿಬ್ಬರು ಭಕ್ತಿಯ ಬೆಳೆಸಿದರು ॥ 35

ಮುಂಬಯಿಯ ಪ್ರಾಂತದಲಿ ಸಾಯಿ ಭಕ್ತಿ । ತರಲು ಕಾರಣ ಈ ಎರಡು ವ್ಯಕ್ತಿ ।
ಸಾಯಿ ಮಹಾರಾಜರ ಕೃಪಾಮೂರ್ತಿ । ಅವರ ಕೈಯಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು ॥ 36

ಶ್ರೀ ಕೌಪೀನೇಶ್ವರನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ । ಸಾಯಿ ಕೃಪೆಯ ಕೀರ್ತನೆಗಜರದಲ್ಲಿ ।
ಹರಿನಾಮದ ಆ ಜಯಜಯಕಾರದಲ್ಲಿ । ಚೋಳಕರರ ಲಹರಿ ಎದ್ದಿತು ॥ 37
ಬಹುಜನರು ಬರುವರು ಕೀರ್ತನೆಗೆ । ಕೇಳುಗರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವದು ಅನೇಕ ಬಗೆ ।
ದಾಸರ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯು ಹಿಡಿಸುವುದು ಕೆಲವರಿಗೆ । ಅವರ ಹಾವಭಾವಗಳು ॥ 38

ಕೆಲವರು ಹಾಡಿನಲ್ಲಷ್ಟೇ ರುಚಿ ಇರುವವರು । ಅವರ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯ ಹೊಗಳುವರು ।
ವಿಠ್ಠಲನಾಮದಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗುವರು । ಕಥೆಯ ಹೇಳುತ ಪ್ರೇಮದಿ ಕುಣಿಯುವರೆಂದು ॥ 39

ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಪೂರ್ವರಂಗದಲಿ ಭಕ್ತಿ । ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕಥಾ ಭಾಗದಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ।
ಕೆಲವರಿಗೆ ಹರಿದಾಸರ ವಿನೋದದಲಿ ಪ್ರೀತಿ । ಆಖ್ಯಾನದಲಿ ರುಚಿ ಇನ್ನಿತರರಿಗೆ ॥40

ದಾಸರು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಿರುವರು ಇಲ್ಲವೇ ಕಲಿತು ಆದವರು । ಒಂದೊಂದು ಪದಕೂ ಬಹು ಅರ್ಥ ತಿಳಿದವರು ।
ಕೇವಲ ಉತ್ತರ ರಂಗ ಪ್ರವೀಣರು । ಕಥಾ ಶ್ರವಣವೀರೀತಿ ನಡೆಯುವದು ॥ 41

ಹೀಗೆ ಕೇಳುವರು ಬಹಳ ಜನರು । ಆದರೆ ಶ್ರವಣದಿಂದ ಶ್ರದ್ಧೆ ಭಕ್ತಿಯ ಪಡೆಯುವರು ।
ಈಶ್ವರ ಇಲ್ಲವೇ ಸಂತ ಚರಣದಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಇರುವವರು । ಇಂಥ ಶ್ರೋತೃಗಳು ಅಪರೂಪ ॥42

ಹೊರೆ ಹೊರೆಯಷ್ಟು ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿದರೂ । ಅವಿದ್ಯೆಯದೇ ಪದರದ ಮೇಲೆ ಪದರು ।
ಇದೇ ಶ್ರವಣದ ಪ್ರತ್ಯಂತರವೆಂದರೂ । ಕೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥವಷ್ಟೇ ॥ 43

ಕೊಳೆ ಕಳೆಯುವದು ಯಾವುದರಿಂದಾಗದು । ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಬೂನು ಎಂದು ಕರೆಯುವದು ।
ಅವಿದ್ಯೆಯ ಹೋಗಲಾಡುಸದಂಥದು । ಅದೆಂಥ ಶ್ರವಣ ಎನಬೇಕು ॥ 44

ಚೋಳಕರನು ಶ್ರಧ್ಧಾವಂತ ಮೊದಲೇ । ಆದರಲ್ಲಿ ಸಾಯಿ ಪ್ರೀತಿಯು ತುಂಬಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ।
ಸಾಯಿ ಕೃಪಾಳುವೇ ಎನ್ನುವರು ಮನದಲೇ । ದೀನನನು ನೀವೇ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು ॥ 45

ಅವನೊಬ್ಬ ಬಡ ಉಮೇದವಾರ । ಅಸಮರ್ಥನವ ಹೊರಲು ಕುಟುಂಬದ ಭಾರ ।
ಬಾಬಾರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ ಭಾರ । ಸರಕಾರದಲೊಂದು ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸಲೆಂದು ॥ 46

ಆದರೆ ಅಭೀಷ್ಟ ಸಂಪಾದನ । ಹಾಕಿಸುವೆವೆನುವರು ಇಚ್ಛಾ ಭೋಜನ ।
ಮಾಡಿಸುವೆವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಂತರ್ಪಣ । ಹರಕೆ ಹೊರುವರು ಹೀಗೆ ಕಾಮುಕ ಜನ ॥ 47

ಧನವಂತರ ಹರಕೆಗಳಿವು । ಎನುವರು ಸಹಸ್ರ ಭೋಜನ ।
ಹಾಕಿಸುವೆವು ಇಲ್ಲವೇ ಶತಗೋದಾನ ಮಾಡುವೆವು । ಮನಕಾಮನೆ ಪೂರ್ಣವಾದರೆ ॥ 48

ಚೋಳಕರನು ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಧನ । ಹರಕೆ ಹೊರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿತು ಮನ ।
ನೆನೆಸಿ ಸಾಯಿಯ ಚರಣ । ದೀನವದನನಾಗಿ ನುಡಿದನು ॥ 49

ಬಾಬಾ ನಮ್ಮದು ಬಡ ಸಂಸಾರ । ನೌಕರಿಯೇ ನಮಗೆ ಆಧಾರ ।
ಕಾಯಮ ಆಗಬೇಕು ಪಗಾರ । ಅದಕೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು ॥ 50

ಪರಿಶ್ರಮ ಒಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧತೆಯನ । ಪಾಸಾಗುವುದರ ಮೇಲೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಅವಲಂಬನ ।
ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈಗ ಸಿಗುತಿದ್ದದನ । ಕಳಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದೀತು ॥ 51

ಪಾಸಾದರೆ ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ । ಕಾಣುವೆ ತಮ್ಮ ಚರಣಾರವಿಂದ ।
ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ ಹಂಚುವೆ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಿಂದ । ಇದು ನನ್ನ ಮನದ ನಿರ್ಧಾರ ॥ 52

ಈ ರೀತಿ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತು । ಮನಸಿನಂತಾಗಿ ಆನಂದವಾಯಿತು ।
ಆದರೆ ಹರಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸಲು ವಿಲಂಬವಾಯಿತು । ಸಕ್ಕರೆ ತಿನ್ನುವದನೆ ಬಿಟ್ಟ ಅದಕೆ ॥ 53

ಹೋಗಲು ಹತ್ತಿರ ಏನಾದರೂ ಬೇಕು । ಬರಿಗೈಯಿಂದಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ।
ಆದರಿಂದ ಇಂದು ನಾಳೆ ಎಂದು ಮುಂದೂಡಬೇಕು । ಹೀಗೆ ದಿನ ಕಳೆಯಬೇಕಾಯಿತು ॥ 54

ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯ ಎತ್ತರ ಶಿಖರವದು । ಇಂಥ ನಾಣೇಘಾಟನ್ನೂ ದಾಟಬಹುದು ।
ಆದರೆ ಈ ಮನೆಯ ಹೊಸಿಲು ದಾಟುವದು । ಪ್ರಾಪಂಚಿಕರಿಗೆ ಬಲು ದುಸ್ತರ ॥ 55

ಶಿರಡಿಯ ಹರಕೆಯ ಮುಟ್ಟಿಸಲಾರೆನು । ಅದುವರೆಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ತಿನ್ನಲಾರೆನು ।
ಸಕ್ಕರೆ ಇಲ್ಲದ ಚಹವನ್ನು । ಚೋಳಕರರು ಕುಡಿಯ ಹತ್ತಿದರು ॥ 56

ಕೆಲದಿನಗಳು ಕಳೆಯಲು ಇಂತು । ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗುವ ಕಾಲ ಒದಗಿತು ।
ಹೊತ್ತ ಹರಕೆಯ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಆಯಿತು । ಮನಕಾನಂದವಾಯಿತು ॥ 57

ಆದೊಡನೆ ಸಾಯಿಯ ದರ್ಶನ । ಚೋಳಕರರು ಹಾಕಿ ದೀರ್ಘದಂಡ ಪ್ರಣಾಮ ।
ವಂದಿಸಿ ಬಾಬಾರ ಚರಣ । ಉಲ್ಲಸಿತ ಮನರಾದರು ॥ 58

ಮನ ಮಾಡಿ ನಿರ್ಮಲ । ಹಂಚಿದರು ಸಕ್ಕರೆ ಅರ್ಪಿಸಿದರು ಶ್ರೀ ಫಲ ।
ನುಡಿದರು ಇಂದು ಮನೋರಥಗಳೆಲ್ಲ । ಪೂರ್ಣವಾದವು ನನ್ನವು ॥ 59

ಸಾಯಿ ದರ್ಶನದಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟರಾದರು । ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಸುಖವನ್ನೂ ಪಡೆದರು ।
ಚೋಳಕರರು ಜೋಗರ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿದ್ದರು । ಅದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟರು ॥ 60

ಅತಿಥಿಗಳೊಡನೆ ಜೋಗರೂ ಹೊರಟರು । ಬಾಬಾ ಜೋಗ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು ।
'ಬಹಳ ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಿದ ಚಹಾ ಕೊಡಿರಿ ಕುಡಿಯಲಿವರು । ದೊಡ್ಡ ಲೋಟಾಗಳಲಿ ತುಂಬಿ' ॥61

ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಈ ಗುರುತಿನ ಪದಗಳು । ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ಚೋಳಕರರ ಮನದೊಳು ।
ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದವು ಆನಂದಾಶ್ರುಗಳು । ಚರಣದೊಳು ಶಿರವನಿಟ್ಟರು ॥ 62

ಕೌತುಕವೆನಿಸಿತು ಜೋಗರಿಗೆ । ಅದಕ್ಕೂ ಇಮ್ಮಡಿ ಚೋಳಕರರಿಗೆ ।
ಅದರ ಕಾರಣ ಗೊತ್ತು ಅವರಿಗೆ । ಮನಸಿಗೆ ಗುರುತು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಯಿತು ॥ 63

ಚಹಾ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಬಾಬಾರಿಗೆ । ನೆನಪಾಗಬೇಕೇಕೆ ಈಗವರಿಗೆ ।
ವಿಶ್ವಾಸ ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಚೋಳಕರರಿಗೆ । ಭಕ್ತಿಯು ಒಳಗೆ ಬೇರೂರಲು ॥ 64

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿದರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುರುತು । "ನಿನ್ನ ವಚನದಂತೆ ಸಕ್ಕರೆ ಮುಟ್ಟಿತು ।
ನಿನ್ನ ತ್ಯಾಗ ನೇಮವೂ ಮುಗಿಯಿತು । ಚೋಳಕರರೇ ಇಂದಿಗೆ ॥ 65

ಹರಕೆ ಹೊತ್ತಾಗಿನ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತ । ದೀರ್ಘ ಸೂತ್ರತೆಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ।
ನೀನದನಿಟ್ಟರೂ ಗುಪ್ತ । ಅದು ನನಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯಿತು ॥ 66

ಇದ್ದರೂ ನೀವೂ ಯಾರೂ ಎಲ್ಲೂ । ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆನ್ನೆದುರು ಕೈಯ್ಯೊಡ್ಡಲು ।
ನಾ ನಿಂತಿರುವೆ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು । ನಿಮ್ಮ ಭಾವವನನುಸರಿಸಿ ॥ 67

ನನ್ನ ದೇಹವು ಇದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ । ನೀವಿದ್ದರೂ ಸಪ್ತಸಮುದ್ರದಾಚೆಯಲಿ ।
ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ಏನೇ ಮಾಡಲಿ । ನಾನರಿಯುವೆನಿದನು ಕೂಡಲೇ ॥ 68

ಎಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗಿರಿ ಜಗದೊಳಗೆ । ನಾನಿರುವೆನಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ।
ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯವೇ ಮನೆ ನನಗೆ । ನಾ ನಿಮ್ಮ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯು ॥ 69

ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಸ್ಥ ನಾನು ಹೀಗೆ । ನಿತ್ಯವೂ ನಮಿಸಿರಿ ನೀವು ಅವಗೆ ।
ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿರುವೆ ಭೂತ ಮಾತ್ರಗಳಿಗೆ । ಅವನೇ ನಾನಾಗಿರುವೆನು ॥ 70

ಅದಕಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಯಾರೇ ಸಿಗಲಿ । ಮನೆ ಬಾಗಿಲು ಇಲ್ಲವೇ ಮಾರ್ಗದಲಿ ।
ನನ್ನದೇ ಚಲನೆ ಇರುವದಲ್ಲಿ । ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ನಾನೇ ನಿಂತಿರುವೆ ॥ 71

ಹುಳು ಹುಪ್ಪಡಿ ಜಲಚರ ಖೇಚರ । ಪ್ರಾಣಿ ಮಾತ್ರ, ಮೊದಲಾಗಿ ಶ್ವಾನ ಸೂಕರ ।
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ನಾನೇ ನಿರಂತರ । ತುಂಬಿ ನಿಂತಿರುವೆನಿದ ತಿಳಿಯಿರಿ ॥ 72

ನನ್ನೊಡನೆ ಇಡದಿರಿ ಅಂತರ । ನೀವೂ ನಾವು ನಿರಂತರ ।
ಹೀಗೆನ್ನನು ತಿಳಿದ ನರ । ಭಾಗ್ಯವಂತನವನೆನಬೇಕು" ॥ 73

ಕಂಡರೂ ಈ ಸಂಗತಿ ಚಿಕ್ಕದು । ಗುಣದಿಂದ ಇರುವದಿದು ಬಲು ದೊಡ್ಡದು ।
ಆ ಚೋಳಕರನಿಗೆ ಸವಿ ಎಷ್ಟೊಂದು । ಭಕ್ತಿಯ ಜೋಡು ಕೊಟ್ಟರು ॥ 74

ಅವರ ಮನದಲಿ ಏನೇನಿತ್ತು । ಈ ರೀತಿ ಬಾಬಾರು ಅದನೆಲ್ಲ ಕುರಿತು ।
ತೋರಿದರು ಪ್ರತ್ಯಂತರವನಿಂತು । ಸಂತರ ಕಾರ್ಯವೆಂಥದು ॥ 75

ಬಾಬಾರ ಮಾತುಗಳೇ ಅಮೂಲ್ಯ । ಇಳಿಯುವವು ಭಕ್ತ ಹೃದಯದಲಿ ಆಳ ।
ನೀರುಣಿಸಿ ಪ್ರೇಮದ ತೋಟದ ನೆಲ । ಭಕ್ತಿಯ ಬೀಜ ಬಿತ್ತುವರು ॥ 76
ಚಾತಕದ ತೃಷ್ಣೆಯ ಪರಿಹರಿಸಲೆಂದು । ದಯೆ ತೋರಿ ಮೇಘ ಮಳೆಗರೆಯುವದು ।
ಪರಿಣಾಮದಲಿ ಪೂರ್ಣಧರೆ ತಣಿಯುವದು । ಅದರಂತೆಯೇ ಇದು ಆಯಿತು ॥ 77

ಚೋಳಕರರು ಪಾಪ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಂತು । ದಾಸಗಣೂರ ಕೀರ್ತನೆ ನಿಮಿತ್ತಕ್ಕಾಯಿತು ।
ಹರಕೆ ಹೊರವ ಮನಸಾಯಿತು । ಬಾಬಾರೂ ಪ್ರಸನ್ನರಾದರು ॥ 78

ಅದರಿಂದಲೇ ಈ ಚಮತ್ಕಾರ । ತಿಳಿಯಿತು ಸಂತ ಜನರ ಅಂತರ ।
ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ಬಾಬಾ ತತ್ಪರ । ಇಂಥ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸುವರು ॥ 79

ಚೋಳಕರರು ಕೇವಲ ನಿಮಿತ್ತ । ಸಾಧಿಸಲು ಭಕ್ತರ ಹಿತ ।
ಇಂಥ ಬಾಬಾರ ಲೀಲೆ ನಿತ್ಯ। ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು ॥ 80
ಹೀಗೆಯೇ ಇನ್ನೊಂದು ಲೀಲೆಯ ವರ್ಣನ । ಮಾಡಿ ಈ ಅಧ್ಯಾಯ ಮಾಡುವ ಪೂರ್ಣ ।
ಒಬ್ಬ ಹೇಗೆ ಕೇಳಿದನು ಪ್ರಶ್ನ । ಬಾಬಾ ನಿರಸನ ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರು ॥ 81

ಒಮ್ಮೆ ಬಾಬಾ ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ । ಕುಳಿತಿದ್ದರು ತಮ್ಮ ಆಸನದಲ್ಲಿ ।
ಭಕ್ತನೊಬ್ಬ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ । ಆಗ ಹಲ್ಲಿಯೊಂದು ನುಡಿಯಿತು ॥ 82
ಹಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದು ಹಲ್ಲಿ ನುಡಿಯುವುದು । ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ಸೂಚನೆ ಇರುವದು ।
ಸಹಜ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದು । ಕೇಳಿದ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ ॥ 83

ಬಾಬಾ ಹಿಂದೆ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ । ಯಾತಕ್ಕೆ ನುಡಿಯಿತದು ಚುಕ ಚುಕ ಎಂತಲೇ ।
ಏನಿರಬೇಕು ಅದರ ಅಂತರದಲೇ । ಅಶುಭವೇನಾದರೂ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ ॥ 84

ಅದಕೆ ಬಾಬಾ ನುಡಿದರು ಹೀಗೆ । ಆನಂದವಾಗಿದೆ ಈ ಹಲ್ಲಿಗೆ ।
ಈಗ ಅವಳಕ್ಕ ಬರುವಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ । ದೂರದ ಔರಂಗಾಬಾದದಿಂದ ॥ 85

ಮೊದಲೇ ಹಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿ ಎಂಥದು । ತಂದೆ ತಾಯಿಯೆಲ್ಲ ಅದಕೆಂಥದು ।
ಸೋದರ ಸೋದರಿಯರದಕೆಲ್ಲಿಯದು । ಸಂಸಾರ ಉದ್ಯೋಗ ಅದಕೆಲ್ಲಿಯದು ॥ 86

ಅದಕೆ ಬಾಬಾ ಏನಾದರೂ । ಸುಮ್ಮನೆ ವಿನೋದದಿಂದ ನುಡಿರುವರು ।
ಹೀಗೆಂದುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತರು । ಕ್ಷಣವೊಂದು ಸ್ವಸ್ಥರಾಗಿ ॥ 87

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಔರಂಗಾಬಾದದಿಂದ । ಗೃಹಸ್ಥನೊಬ್ಬ ಬಂದ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲಿಂದ ।
ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ । ಆಗ ಬಾಬಾ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರು ॥ 88

ಅವನಿಗೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು । ತಿನ್ನುವುದಕಿಲ್ಲದೆ ಕುದುರೆ ಮುಂದೆ ನಡೆಯದಾಗಿತ್ತು ।
ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಕಡಲೆಯನಷ್ಟು ।3 ಪೇಟೆಯತ್ತ ನಡೆದನು ॥ 89

ಹಲ್ಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದವನು । ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ನೋಡುತಿದ್ದನು ।
ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನು ಬಗಲಲ್ಲಿದ್ದ ಚೀಲವನ್ನು । ಕಸಕಡ್ಡಿ ಕಳೆಯಲು ಜಾಡಿಸಿದನು ॥ 90

ತಿರುವು ಮುರುವು ಮಾಡಿ ಚೀಲವ ಬಡಿದ ನೆಲಕೆ । ಅದರೊಳಗಿಂದ ಹಲ್ಲಿಯೊಂದು ಬಂತು ಹೊರಕೆ ।
ಹೆದರಿ ಓಡಿತು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಕೆ । ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುತಿರುವಂತೆ ॥ 91

ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದವಗೆ ಬಾಬಾ ಎಂದರು । ಇನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಷವಿಟ್ಟರು ।
ಚಮತ್ಕಾರವ ನೋಡುತಿರು । ಆ ಹಲ್ಲಿಯ ಅಕ್ಕನೇ ಇದಾಗಿರುವದು ॥ 92

ಅಲ್ಲಿಂದದು ನೆಟ್ಟಗೆ ಓಡಿತು । ಅದರ ತಂಗಿ ಚುಕು ಚುಕು ಎನುತಿತ್ತು ।
ಆ ದನಿಯನ್ನೇ ಗುರಿ ಇಟ್ಟು । ಕುಣಿಯುತ ನಲಿಯುತ ನಡೆಯಿತು ॥ 93

ಆ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರಿಂತು ಭೆಟ್ಟಿ ಆಗಿ ಬಹಳ ದಿನವಾಗಿತ್ತು ।
ಅನುಪಮ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ನಡೆಯಿತು । ಒಂದನೊಂದು ಚುಂಬಿಸುವದು ಆಲಂಗಿಸುವದು ॥ 94

ಒಂದರ ಸುತ್ತೊಂದು ತಿರುಗಿದವು । ಆನಂದದಲಿ ಗಿರಕಿ ಹೊಡೆದವು ।
ಉದ್ದ ಅಡ್ಡ ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ಓಡಾಡಿದವು । ಸ್ವಚ್ಛಂದದಲಿ ನಲಿದವು ॥ 95

ಎಲ್ಲಿ ಆ ಔರಂಗಾಬಾದ ಶಹರ । ಈ ಶಿರಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದೆಷ್ಟು ದೂರ ।
ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಬಂದ ಈ ಕುದರಿ ಸವಾರ । ಈ ಹಲ್ಲಿಯೂ ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ॥ 96

ಆ ಹಲ್ಲಿಯು ಔರಂಗಾಬಾದದಲ್ಲಿ । ಹೊಕ್ಕಿರಬೇಕು ಆ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ।
ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ । ಹೇಗೆ ಈ ಸಂಧಿ ಒದಗಿತು ॥ 97

ಆ ಹಲ್ಲಿ ನುಡಿಯುವದೇನು । ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬೇಕೆಂದೆನಿಸಿದುದೇನು ।
ಅದಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಅರ್ಥೋಪಪತ್ತಿ ಏನು । ಅದರ ಪ್ರಚೀತಿಯೂ ತತ್ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಂತು ॥98

ಇಂಥ ಯೋಗವೂ ಅಪ್ರತಿಮ । ವಿನೋದವೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರೇಮ ।
ಸಂತರು ಸಾಧನೆಯನುಪಯೋಗಿಸಿ ಅನುಪಮ । ಭಕ್ತ ಕ್ಷೇಮವ ಬೆಳೆಸುವರು ॥ 99

ಅಲ್ಲಿ ಈ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಇರದಿದ್ದಲ್ಲಿ । ಅಥವಾ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನಾರೂ ಕೇಳದಿದ್ದಲ್ಲಿ ।
ಸಾಯಿಯ ಮಹಿಮೆಯು ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತೆಲ್ಲಿ । ಯಾರಿಗೆ ಈ ಅರ್ಥ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು ॥ 100

ಅನೇಕ ಹಲ್ಲಿಗಳು ನುಡಿಯುವದು । ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಎಂದೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವದು ।
ಯಾರು ಕೇಳುವರು ಅದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದು । ಅಥವಾ ಅವುಗಳ ಸುದ್ದಿಯ ॥ 101

ಸಾರಾಂಶ ಇದು ಜಗದ ಆಟವಿದ್ದು । ಸೂತ್ರಗಳು ಗುಪ್ತ ಮತ್ತು ಆಕಲನವಾಗದ್ದು ।
ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಅದರ ಕಲ್ಪನೆ ಬರುವದು । ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಲ್ಲರಿಗೆನಿಸುವದು ॥ 102
ಹಾಗೆ ನೋಡಲು ಈ ಹಲ್ಲಿ ನುಡಿಯುವದು । ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನರ್ಥಸೂಚಕವಾಗಿರುವದೆಂದು ।
ಅದಕೆ 'ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ' ಎನ್ನುವದು । ಅದರ ದೋಷ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ॥ 103

ಇರಲಿ ಹೇಗೂ ಇದರ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ । ಆದರೆ ಇದೆಂಥ ಚಮತ್ಕೃತಿ ।
ನಿಜಪದದಲಿ ಬೆಳೆಸಲು ಭಕ್ತಿ । ಬಾಬಾರ ಈ ಯುಕ್ತಿ ಉತ್ತಮವಾದುದು ॥ 104

ಆದರದಿಂದ ಈ ಅಧ್ಯಾಯವನೋದಲಿ । ಅಥವಾ ನೇಮದಿಂದ ಇದರ ಆವರ್ತನ ಮಾಡಲಿ ।
ಗುರುರಾಯ ಅವರ ಸಂಕಟ ನಿವಾರಿಸುವನೆಂಬಲ್ಲಿ । ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಇರಲಿ ಇದರಲ್ಲಿ ॥105

ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನನ್ಯ ಭಾವವನು । ಚರಣದಲಿ ಬಾಗಿಸಲು ಶಿರವನು ।
ತ್ರಾತಾ, ಪಾತಾ, ಅಭಯದಾತನು । ಕರ್ತನು ಹರ್ತನು ಅವನೊಬ್ಬ ॥ 106

ಇದರಲ್ಲಿ ಶಂಕೆ ಪಡಬಾರದು । ಸಾಯಿನಾಥನು ಹೀಗೇ ಇರುವದು ।
ನಿಜಾನುಭವದ ಗುಹ್ಯ ಭಾವಾರ್ಥವಿದು । ಭಕ್ತ ಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥ ನಾ ಹೇಳುವೆ ॥ 107

ಜಗದಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾನೇ ಒಬ್ಬ । ನನ್ನ ಹೊರತು ಇಲ್ಲ ಬೇರೊಬ್ಬ ।
ನಾನೇ ಇರುವೆ ತ್ರಿಲೋಕಗಳ ತುಂಬ । ಈ ಲೋಕ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ತಿಳಿ ॥ 108

ಈ ಅಧ್ವಿತೀಯತ್ವವು ಎಲ್ಲಿ ಸ್ಫುರಿಸುವದು । ಅಲ್ಲಿ ಭಯದ ವಾರ್ತೆಯೇ ಇರದು ।
ಚಿನ್ಮಾತ್ರವೆಲ್ಲ ತುಂಬಿರುವದು । ಈ ನಿರಹಂಕಾರ ನಿರಭಿಮಾನದಿಂದ ॥ 109

ಹೇಮಾಡಪಂತನು ಸಾಯಿಗೆ ಶರಣ । ಬಿಟ್ಟಗಲನು ಕ್ಷಣವೊಂದು ಈ ಚರಣ ।
ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವದು ಸಂಸಾರತರಣ । ಈ ಮಧುರ ನಿರೂಪಣೆಯ ಕೇಳಿರಿ ॥ 110

ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ಸಾಯಿ ಗುರುವರರು । ಸುಂದರ ಪ್ರಸಂಗವ ನಿರ್ಮಿಸುವರು ।
ಜನ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವ ಬೇಡುವರು । ಚಿಟುಕೆ ಬಾರಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೊಡಿರೆಂದು ॥ 111

ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಲೋಭೀಮನುಷ್ಯನು । ಸಾಯಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾನವನು ಕೇಳುವನು ।
ಅವನ ಜೇಬಿನಿಂದಲೇ ತೆಗೆದು ಅದನು । ಮಹಾರಾಜರು ಕೊಡುವರು ಅವನಿಗೆ ॥ 112

ಶ್ರೋತೃಗಳು ಕೇಳಲು ಈ ಕಥಾನಕ । ಕಂಡು ಬರುವದು ಸಾಯಿಯ ಕೌತುಕ ।
ಲೋಭವ ತ್ಯಜಿಸದೆ ನಿಷ್ಪಂಕ । ಅಪ್ರಾಪ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮನು ಅಂಥವರಿಗೆ ॥ 113

ಅದಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರು ಇರುವರು । ಅದರ ವಿಚಾರವನು ಯಾರೂ ಮಾಡರು ।
ಅದನು ವಿವರಿಸುವರು ಮಹಾರಾಜರು । ಯಾರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತ ಅದು ಎಂಬುದ ॥ 114

ಅವರ ದಾಸಾನುದಾಸನು ನಾನು । ಶಿರಗೊಡ್ಡಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು ।
ಈ ಸಾಯಿ ಪ್ರೇಮವಿಲಾಸವನು । ಉಲ್ಲಸಿತರಾಗಿ ಕೇಳಿರಿ ॥ 115
ಚಿತ್ತವು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುವದು । ಚೈತನ್ಯ ಸಮಾಧಾನ ಲಭಿಸುವದು ।
ಅದಕೆಂದು ಶ್ರೋತೃಗಳು ಗಮನಿಸುವದು । ಸಂತಮಹಿಮಾನವ ತಿಳಿಯಲು ॥ 116

ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಚೋಳಕರ ಶರ್ಕರಾಖ್ಯಾನಂ ನಾಮಪಂಚದಶೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥